

De Herrer komme ikke udover, at saaledes som dette Forslag er ført frem, maa det vedtages; ellers kan det overhovedet ikke blive til Lov. Sammensætningen af Folketinget er saaledes, at der er $\frac{3}{4}$ Landborepræsentanter og $\frac{1}{4}$ Arbejdsrepræsentanter. Disse afgøre i Virkeligheden Sagen. Naar de ere fornøjede med den Beskyttelse, der findes i Forslaget, naar de ere gaaede ind paa Værditold for Vægttold og alt, hvad der hører dertil, bliver Landstinget nødt til paa Grund af hele dets Stilling til de store politiske og finansielle Spørgsmaal at rette sig herefter. Thi Landstinget kan umuligt, deri er jeg enig med det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs), standse den Slags store Reform. Det kan i det højeste virke en Smule regulerende ind derpaa. Men et Toldlovsforslag, som sendes op fra Folketinget enstemmigt vedtaget, er Landstinget nødt til at gaa med til. Jeg ser paa det uden Begejstring. For mig er det kun en ren Skatteomlægning. Det er i Virkeligheden ganske de samme Folk, der komme til at betale, enten man tager det som Arveafgift, som Vintold eller som Toldskatter. Jeg tror, at alle kunne være enige om, at de fattigste naar man overhovedet ikke ned til med Tolden. De, som ere under Skattegrænsen, kan man ikke komme til, heller ikke gennem et Toldforslag, fordi de have et alt for lille Forbrug til, at det skulde kunne lykkes at naa ned til dem med de Nedsættelser, der kan være Tale om. Det er positivt umuligt. Det bliver Middelstanden med Indtægter paa 1,000—3,000 Kr., som maa ske vil faa en Smule mindre Udgift gennem Nedsættelserne paa Toldloven. Men naar de saa samtidig skulle betale mere for deres Tobak og deres Vin og ogsaa mere i Arveafgift, naar de faa en lille Smule Arv, vil det ganske gaa op imod hinanden. Det vil i Virkeligheden blive Middelstanden, som kommer til at bære Tolden. Jeg har derfor ikke den Tro, at denne Toldlov skulde gøre nogen lykkelige her i Landet, eller at Arveafgiften og Vinskatten skulde betyde noget andet, end at man tager de samme Penge paa en lidt anden Maade, det skal intet Menneske faa mig fra. Det hele er en Skatteomlægning, og den kan man naturligvis godt være med

til, men jeg kan ikke begribe, at noget Menneske kan komme i stor Lidenskab derover eller kan blive begejstret derfor — jeg er i hvert Fald ikke i Stand dertil. Jeg er ligesom det ærede Medlem, der før talte, villig til at stemme for Toldlovsforslaget. Der er nogen Nedgang paa Forbrugsartikler, der er noget mindre Beskyttelse end den, man har i Øjeblikket, hvorfor skulde man saa modsætte sig det? Der er stemt for Forslaget i Folketinget; den Afstemning er bestemmende for mig. Hvis Forslaget forelaa til 3die Behandling, vilde jeg stemme for det og yde Ministeren min Støtte til dets Gennemførelse — jeg tror ganske vist ikke, han vil sætte megen Pris paa min Støtte, fordi min Gruppe er saa overordentlig lille, jeg tror, han foretrækker de større Grupper, og det siger jeg heller ikke noget til, men i alt Fald vil jeg ikke undlade at tilsige den højtærede Minister min Støtte til at føre dette Forslag igennem.

Om de øvrige Forslag skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger. Paa Vinskattlovsforslaget forekommer det mig ikke, det er Umagen værd at spille mange Ord, thi hvis dette Forslag ikke var dødt paa Vejen herop, saa er det virkelig slaaet ihjel ved det Foredrag, vi i Gaar hørte af det 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen). Det er naturligvis et ypperligt Forslag, akkurat ligesom Rolands Hest var en ypperlig Hest, en prægtig Hest, en hurtig Hest, — den havde kun en eneste Mangel, nemlig den, at den var død. Saaledes har ogsaa dette Forslag, der er sindrigt og vel udtænkt i alle Enkeltheder, kun den ene Mangel, at det er dødt. Men saa er der det latterlige ved det, at vi alle vide, at Ministeren har et helt nyt Forslag i sin Lomme, og jeg er sikker paa, at den højtærede Minister i Virkeligheden nærmest spiller Halløj med os, hvad der ikke synes helt at passe med Tingets Værdighed; for det er jo klart, at man oppe i Centraladministrationen allerede maa have udarbejdet det Forslag, som skal træde i Stedet for dette, det Forslag, som der har været kaldt paa. Hvorfor i al Verden skulle vi saa spille mange Ord og megen Tid, som er saa kostbar, paa dette Forslag? Vi have jo allerede arbejdet meget i denne Samling og have overordentlig meget Arbejde tilbage.